

לי, הוא גבר לבני ושופע קסם אי-שי, נשוי, כמובן. מסעותיו הרבים בעולם, פתיחותו והשיחות שהוא אוהב לנהל עם ידירות, הפכו אותו לפסיכולוג בועיר-אנפין, המבין למצוקותיהן של נשים.

"הנשים כאן בארץ לחוצות, בשל הלחץ החברתי המופעל עליהן הן למצוא שותף לחיים" — מושג שהפך כבר מזמן לעסק. השיקולים הכלכליים מנחים את הפנויים והפניות כנאום לבחור שותף/שותפה לחיים. אני מכיר רבות שמתות' למצוא בן-זוג, אך כשנוצר כבר מגע ביניהם, היא אומרת: אבל אין לו כלום".

כאחד המגיע למקום רק בימי השישי, כדי לפגוש חברים ישנים וחזשים, הוא מכיר היטב את קהל האורחים "מהמעמד הבינוני ומעלה", בני 35-50, בעלי ניסיון-חיים ומודעות לחשיבות הכסף.

"אני מכיר גרושות רבות המגיעות לכאן, שעדיין לא רוצות להתחתן. מבצן של הרווקות קשה יותר. הן מגיעות לכאן בלתי-ביררה, וכי ביתן פרוצות בבכי, שכן חשו במקום כבשוק כשר".

"רוב הגברים המגיעים לכאן אי-נם פתוחים. לא יודעים ליצור קשר. לא יודעים לחזר. רובם סובלים מניווני שרירים. הם אפטיים, נושאים מיטען צד, קשה לעורר בהם ריגושים".

אפשר אמנם לרקוד כאן, אף לני-הל שיחה, לדעתו, אך כשמדובר בגברים הנושאים טראומות של חייו-נישואין כושלים, קשה לצפות מהם לקשר רציני. רוב הגברים מתפשים להתפרק, תרים אחר היכרות שיטחיות.

עמי הוא רמות יוצאת-דופן במי קום. משוחח בפתיחות עם אנשים, מוזמן נשים לשולחן ומצליח לדור בכך. את צריכה לבקש מחברים שיכירו לך ידיד, הוא מנרע עצה מקורית למודאגת אחת.

אשתו מרשה לו לבוא לבדו. "כמו שהולכים למישחקי-כדורסל, אפשר ללכת לפגוש חברים ולבנות לות שעה מאושרת." לדבריו, יש לו בבית אשה נהדרת. "לכן אני נשוי איתה כבר 24 שנים, וכל החברים

אכתה טל, צילם: אלי דסה (המשך בעמוד 46)

צפיפות ליד הבר
שוחים, מעשנים, בוהים

גבוהה וחטובת-גוף. היא הגיעה עם חברה הנשוי וידידיו, נשואים כ"כדיככה", מפקירה עצמה לרוח המי לעיתים, כי לא לחוץ כאן. המקום מרווח, מעניק הרגשה של בית".

גבר יפה-תואר, בן 33, שישב בשולחן מרוחק והתבונן בכרמלה שעה ארוכה קיבל אומץ וניגש אליה. "קודם לכן הציגו אותו לפניי", היא מסבירה את פשר היוזמה שפקדה את הבחור. בשלב הראשון הוא מבקש ממנה את מיספרה-הטלפון. מה שבטוח בטוח. אחרי 10 דקות, משראה שהיא עסוקה איתנו בשיחה, קיפץ לפתע ממקומו והסתלק, לא לפני ששאל אותה בועם: "תגידי, נתת לי את הטלפון מפני שרצית או שהיה לך לא-ניעים?".

"לכאן לא צריך להגיע עם צי-פיות", אומרת רלי (50), בלונדית

להתייחס לדבריו של כל אידיוט, אבל המילים עשו את שלהן.

בסיס כלכלי

ישים אינן רוות כאן נחת בארץ מיוחד. למשל: כרמלה דאר וזהבה כהן, בלונדיות משופות, ככנות 35.

והבה, שהצליחה לזכות בגט אחר 15 שנות נישואין כושלים, מחפשת מקום שאליו תוכל לבוא עם בתה בת ה-15. "הלכתי עם בתי לביקחה, לערב שירה בציבור. נהיית וחשבתי שפה זה יהיה באותו הסיגנון", היא אומרת בעצב, "אבל, אני לא רגילה למקומות כאלה. אני לא מוצאת את עצמי. אני משתעממת".

ללא נראה לי שאפשר להכיר ב"מקום כזה, שבו אף גבר אחד לא נוטל יוזמה, חוץ מאלה שמחפשים בילוי לערב אחד".

בינתיים היא עוד לא מחפשת בלהט בן-זוג, מתרגלת למעמדה החדש. לא יודעת איפה אפשר להיכר. חברות לא מפרגנות לה. בעיניה הזמינו אותה לבלות במחיצת חשבו היום".

חברתה, כרמלה, מחפשת עדיין את האהבה הרומנטית. היא רווקה, נשית ונאה, כותבת שירה. רוצה לעבוד כעיתונאית, אך בינתיים מוטרדת ממצבה החברתי. "אני פנויה כרגע. במצב אחר לא הייתי

— לשווא.

שתי בחורות בתיסרוקת-פאנק וחיכוך-כרובות נכנסות פנימה. גבר רים אחרים מתבוננים. פניהם חתומים. גם בחורה שהגיעה כשכל גווה חשוף אינה מצליחה לחשוט תגובה. הבחורות נראות מיואשות. אמר ורו להן שלפאב מגיעים גברים פנר יים, יש סיכוי. הגיעו למקום בתיל"כושות-ערב סטגוניות, שערן עשוי בקפידה. את מספרים את סיפור חייהן, את תיקויותן שנכובה. שום גבר במקום אינו מצליח לעורר בהן זיקת-יקווה.

שני מופרעים תל-איכביים מ"פליטים את דרכם בין ההמוני. הם מגיעים לכל מקום. תמיד הם פה. תמיד הם שם. מחפשים. מבקשים לחדש את נעוריהם האבודים כחברתה של צעירה. נשים מנוסות הן האויב מס' 1 שלהם. תמיד יש דור חדש, שאולי ימצא בהם משהו. אחד רים מחפשים את יום-האתמול. אחד רים נהנים מעצם ההתחככות.

מלכה ועליזה, נשים משכילות, בנות 50, הגיעו לכאן מירושלים. שם אבדה תיקויותן, אולי מכאן תבוא הישועה. שני גברים, בני 60, נעצרים ליד שולחן וחוככים ברע-

בפאב המשמש כמקום-מיכש, בהן הם משוחחים זה עם זה

תם את מי להזמין. מלכה הבלונ"דית נראית להם יותר, אבל היא מסרבת לרקוד איתם. בלית ברירה, מוזמן עמוס, המציג עצמו כפסל, את עליזה לרקוד איתו. בתום הריקוד שואל אותו חברו: "מדוע הפסקת לרקוד איתה?".

היא נראית לי מבוגרת ממני ביומיים", הוא אומר בקול, מול עיניה המשתאות של עליזה, העובת במנוסה את המקום, כשהיא שרויה בהלם.

היא נראית לי מבוגרת ממני ביומיים", הוא אומר בקול, מול עיניה המשתאות של עליזה, העובת במנוסה את המקום, כשהיא שרויה בהלם.

מלכה מנסה לנחם אותה, אין

בחורות לבדן ניצבות ליד הגברים מחפשים, מחפשים

